

[Hauch.]

de almindelige parlamentariske Regler, nemlig den at fremsætte et selvstændigt Lovforslag desangaaende.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Finanslovsforslaget til Fremme i det høje Landsting.

Schaumann: Ja, Resultatet behøver vi jo i Grunden ikke at være i Tvivl om. Ganske vist har den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) lige givet os et godt Raad, men hvad nytter det? Hvis vi fulgte det gode Raad, som den ærede Ordfører gav os, vilde det nok føre til, at Lovforslaget blev vedtaget i dette høje Ting, men vi er ikke i Tvivl om, hvorledes Resultatet vilde blive i det andet høje Ting. Jeg beklager derfor Venstres Stilling. Jeg havde troet, at den havde forandret sig, men det er tilsyneladende ikke Tilfældet. Jeg vil derfor under Henvisning til, at Sagen er indgaaende belyst baade i dette og i det andet høje Ting, anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget.

Kirkeministeren (Johs. Hansen): Under Henvisning til mine tidligere Udtalelser dette Spørgsmaal vedrørende maa jeg erklære ikke at kunne modtage det foreliggende Ændringsforslag.

Ordføreren (Hauch): Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Schaumann) beklagede, at Venstre ikke vilde stemme for Ændringsforslaget om et Tilskud paa 200 000 Kr. til Opførelse af nye Kirker. Men tror det ærede Parti da virkelig, at det vilde være muligt for det høje Landsting at tage en Konflikt med det høje Folketing om en Bevilling af den Beskaffenhed, som der her er Tale om? For dersom det ærede Parti ikke tror dette — jeg tror det nemlig ikke, og Venstre tror det ikke —, saa forekommer det os, at den Fremgangsmaade, man har valgt, skaber meget ringe for ikke at sige slet ingen Mulighed for Opnaaelse af nogen Realitet.

Dersom man valgte den anden Fremgangsmaade og stillede Forslaget som et selvstændigt Lovforslag, saa kunde det dog vedtages i det høje Landsting, og saa var der dog Mulighed for, at det høje Folketing vilde tage Sagen op til alvorlig Overvejelse og Drøftelse, eventuelt Realisation. Det forekommer mig, at det, der sker ved denne Lejlighed — dersom jeg maa tage et Billede fra Sporten —, i Virkeligheden er Udtryk for, at man føler større Trang til at levere et Spark til Bolden end til egentlig at lave et

Maal. Dersom man havde haft til Hensigt at lave et Maal, at opnaa noget, maatte det dog siges at være naturligt, at man havde stillet et selvstændigt Lovforslag, der kunde vedtages i det høje Landsting og faa sin normale parlamentariske Behandling gennem det høje Folketing, idet den højtærede Kirkeminister saa vilde være blevet nødt til at gaa til Folketinget med Lovforslaget.

Jeg beklager, at Forslaget har faaet denne Form, saa meget mere som vi fra Venstres Side — det tror jeg at turde sige — er i lige saa høj Grad interesseret i den Realitet, som dette Ændringsforslag er Udtryk for, som det ærede konservative Folkeparti er. Men vi anser den Fremgangsmaade, man her benytter, for fuldkommen ufarbar, og det vilde efter vor Opfattelse have været rigtigere at gaa den anden Vej. Dette har jeg ikke villet undlade at gøre det høje Ting opmærksom paa.

Lange: Den ærede Ordfører for Udvalget spurgte Det konservative Folkeparti, om det mente, at Landstinget skulde tage en Finanslovskonflikt paa dette Spørgsmaal. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører: Ved han noget om, at der vilde blive en Finanslovskonflikt? Kan den ærede Ordfører sige, at Regeringen ikke under nogen Omstændigheder vilde tage dette Forslag? For hvis Regeringen vilde, og hvis Folketinget vilde gaa ind paa Forslaget, vilde der ingen Konflikt blive, og den eneste Mulighed, der er for at gennemføre det, er at gøre dette Forsøg, som Venstre altsaa ikke vil være med til. Det hjælper ikke meget, at Venstre vilde stemme for Forslaget under Omstændigheder, som hindrede dets Gennemførelse, naar Partiet ikke vil være med til at gøre Forsøget her, hvor Muligheden for at gennemføre det er til Stede.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker Finansudvalget for dets hurtige Arbejde og takker de tre Partier, der har indstillet Finanslovsforslaget til uforandret Vedtagelse.

Ordføreren (Hauch): Jeg kan naturligvis ikke med Sikkerhed vide, hvordan det høje Folketing vilde stille sig i Tilfælde af, at dette Ændringsforslag blev vedtaget. Men jeg bruger i saa Henseende mit almindelige sunde Omdømme til Bedømmelse af Situationen, og derved naar jeg til det Resultat, at man fra Folketingsfirtallets Side under den foreliggende Situation ikke vil modtage Forslaget.

Dersom man derimod gik den anden